

Sygn. akt: I C 245/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	protokolant Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2017 r. w G.

sprawy z powództwa **E. S.**

przeciwko **Gminie M. G. - Zarządowi (...) w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy M. G. - Zarządu (...) w G. na rzecz powódki E. S. kwotę 847,99 zł (osiemset czterdzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 42,40 zł (czterdzieści dwa złote czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kwotę 0,60zł (sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu przejmuje na Skarb Państwa.

Sygnatura akt: I C 245/17

UZASADNIENIE

Powódka E. S. wniosła pozew przeciwko Gminie M. G. – Zarządowi (...) w G. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 847,99 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia 26 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż komornik prowadzi egzekucję z jej wynagrodzenia za pracę na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 16 listopada 2004r. zaopatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 15 września 2005r. Jak wskazuje powódka po złożeniu przez nią sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty Sąd postanowił wstrzymać wykonanie nakazu zapłaty do czasu rozpoznania sprzeciwu. Mimo powyższego egzekucja komornicza jest nadal kontynuowana. Postanowieniem z dnia 2 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Gdyni uchylił postanowienie z dnia 15 września 2005r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności. Mimo powyższego, pozwany odmawia zwrotu niesłusznie wyegzekwowanej kwoty 847,99 zł, będąc świadomym, iż nakaz zapłaty utracił swoją moc.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 26 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił w całości powództwo Gminy M. G. – Zarządu (...) w G.. Pomimo pisemnego wezwania, pozwany odmawia zwrotu niesłusznie wyegzekwowanej kwoty.

(pozew k. 3-4v)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zdaniem pozwanego roszczenie nie ma żadnego uzasadnienia faktycznego i prawnego albowiem należność została w całości wyegzekwowana przez komornika sądowego w oparciu o prawomocny i wykonalny tytuł wykonawczy wydany przez sąd. Zdaniem pozwanego, nie było żadnych przeciwwskazań do prowadzenia egzekucji, zaś wyegzekwowane należności zostały przekazane do budżetu gminy cele związane z wykonywaniem komunikacji miejskiej na terenie gminy G.. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, że wartość przedmiotu sporu została zawyżona, albowiem powódka prawdopodobnie wlicza do dochodzonej kwoty także koszty opłaty pobranej przez komornika.

(odpowiedź na pozew k. 16)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek pozwu wniesionego w dniu 25 października 2004r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał w dniu 16 listopada 2004r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie sygnaturze akt VIII Nc 13627/04 i nakazał E. S., aby zapłaciła Gminie M. G. - Zarządowi (...) w G. kwotę 112 zł w wraz ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2003r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. W dniu 15 września 2005r. Sąd nadał przedmiotowemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. W pozwie jako adres zamieszkania E. S. wskazano G., ul. II MPS 3/29.

(okoliczność bezsporne ustalone w oparciu o nakaz zapłaty k. 7 akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VIII Nc 13627/04)

Powódka od urodzenia jest zameldowana na pobyt stały pod adresem O. ul. (...). Taki sam adres został podany kontrolerowi (...) w czasie kontroli biletu.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o dowód osobisty k. 85 akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VIII Nc 13627/04, raport kontrolera k. 4v tamże)

W dniu 27 stycznia 2015r. pozwany złożył do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powódce na podstawie ww. tytułu wykonawczego. Pismem z dnia 17 lutego 2015r. komornik zawiadomił powódkę o wszczęciu egzekucji, zaś w dniu 20 lutego 2015r. zajął wynagrodzenie za pracę powódki w (...) sp. z o.o. Sp. k. W okresie od 10 marca 2015r. do dnia 8 lipca 2015r. komornik wyegzekwował z wynagrodzenia za pracę powódki łącznie kwotę 847,99 zł, przy czym kwotę 642,17 zł przekazał wierzycielowi, natomiast pozostała kwota została zaliczona na poczet opłat i wydatków egzekucyjnych. Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015r. komornik zakończył postępowanie wobec wyegzekwowania w całości należności, a także ustalił koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 45 zł oraz ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 285,43 zł i w całości obciążył nimi powódkę.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: wniosek egzekucyjny k. 1 akt Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. o sygnaturze Km 702/15, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 13 tamże, zajęcie wynagrodzenia za pracę k. 25 tamże, postanowienie komornika k. 50 tamże, karta rozliczeniowa tamże)

W dniu 27 marca 2015r. E. S. złożyła zażalenie na postanowienie o nadaniu nakazowi zapłaty z dnia 16 listopada 2004r. klauzuli wykonalności, podnosząc iż nakaz zapłaty nie został jej skutecznie doręczony i tym samym nie stał się prawomocny. Pozwana wskazała, iż nakaz został doręczony na niewłaściwy adres albowiem była zameldowana na pobyt stały w O. przy ul. (...). Jednocześnie pozwana złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i wniosła sprzeciw. Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Gdyni przywrócił

pozwanej termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty i jednocześnie wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty do czasu rozpoznania sprzeciwu. Odpis sprzeciwu wraz z załącznikami, został pozwanej doręczony w dniu 8 czerwca 2015r. Postanowieniem z dnia 2 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Gdyni uchylił postanowienie z dnia 15 września 2005r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w dniu 16 listopada 2004r. w postępowaniu upominawczym. Wyrokiem z dnia 26 lutego 2016r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt I 1 C 1449/15 Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił powództwo w całości. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2016r.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: zażalenie k. 12-14 akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze VIII Nc 13627/04, wniosek o przywrócenie terminu k. 20-23 tamże, postanowienie z dnia 21 kwietnia 2015r. k. 46 tamże, postanowienie z dnia 2 lipca 2015r. k. 76 tamże, wyrok k. 136 tamże, zpo k. 79 tamże)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był w całości bezsporny pomiędzy stronami, a Sąd ustalił go na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I 1 C 1449/15 oraz aktach Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. o sygnaturze Km 702/15. W ocenie Sądu wiarygodność wymienionych powyżej dokumentów urzędowych i prywatnych nie budzi żadnych wątpliwości. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem w toku niniejszego postępowania autentyczności tych dokumentów, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Przechodząc do rozważań merytorycznych należy wskazać, że w niniejszej sprawie powódka domagała się od pozwanej zapłaty kwoty 847,99 zł tytułem naprawienia szkody powstałej w związku ze wszczęciem przez powódkę egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, który został następnie uchylony. W tym stanie rzeczy podstawę powództwa stanowił przepis art. 415 k.c., zgodnie z którym kto z winy swej wyrządza drugiemu szkodę, zobowiązany jest do jej naprawienia. Podkreślić należy, że w nauce prawa wskazuje się, że przesłankami odpowiedzialności deliktowej są: powstanie szkody, zdarzenie z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy oznaczonego podmiotu (czyn niedozwolony) oraz związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Jeśli chodzi o zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, może to być np. ludzkie zachowanie, tj. czyn bezprawny – obiektywnie sprzeczny z obowiązującym porządkiem prawnym (powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz zasadami współżycia społecznego), a jednocześnie zawiniony. Przez winę rozumie się naganną decyzję człowieka odnoszącą się do podjętego przez niego bezprawnego czynu, przy czym winę dzieli się na umyślną i nieumyślną (por. G. Bieniek (red.) Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania. Tom 1, Warszawa 2001, s. 215 i nast.). Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar dowodu istnienia wszystkich powyższych przesłanek spoczywa na poszkodowanym, czyli powodzie. W ocenie Sądu powódka sprostała ciężarowi dowodu i wykazała przesłanki odpowiedzialności pozwanego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że egzekucja prowadzona przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. M. pod sygnaturą Km 702/15 toczyła się na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 16 listopada 2004r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 15 września 2005r. Postępowanie egzekucyjne zakończyło się w dniu 10 lipca 2015r. wobec wyegzekwowania całej należności. Nie było także sporu pomiędzy stronami, że w trakcie prowadzenia postępowania egzekucyjnego powódka złożyła wniosek o przywrócenie jej terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, w którym powołała się na nieprawidłowe doręczenie jej pozwu. W dacie złożenia sprzeciwu (27 marca 2015r.) cała należność objęta tytułem wykonawczym nie była jeszcze wyegzekwowana. W następstwie powyższego, Sąd Rejonowy w Gdyni najpierw przywrócił pozwanej termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty i wstrzymał wykonanie nakazu (21 kwietnia 2015r.), następnie uchylił postanowienie w przedmiocie nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności (2 lipca 2015r.), a ostatecznie oddalił powództwo (26 lutego 2016r.). Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy podstawową kwestią była ocena zachowania powoda w toku postępowania rozpoznawczego oraz egzekucyjnego pod kątem jego ewentualnej bezprawności oraz zawinienia. Nie ulega wątpliwości, że wszczynając egzekucję pozwany posiadał prawomocne orzeczenie sądu, zaopatrzone w klauzulę wykonalności, a zatem formalnie był uprawniony do złożenia u komornika wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w celu wyegzekwowania należnego mu świadczenia. Niemniej skutek

skutecznego wniesienia sprzeciwu powyższy nakaz zapłaty utracił moc (art. 505 § 1 k.p.c.). Co istotne, w dacie złożenia pozwu w sprawie o sygnaturze VIII Nc 13627/04 pozwany posiadał pełną wiedzę o aktualnym adresie zamieszkania E. S.. Do pozwu załączono bowiem raport kontrolera, w którym jako adres zamieszkania powódki wskazano O., ul. (...). Pomimo tego w pozwie pozwany wskazał jako adres zamieszkania powódki adres G. ul. II MPS 3/29. Podkreślić przy tym należy, iż Gmina M. G. posiada dostęp do wszelkich danych znajdujących się w ewidencji PESEL, w tym także danych meldunkowych. Miała zatem możliwość weryfikacji adresu powódki jeszcze przed wszczęciem postępowania. Podkreślić przy tym należy, że z dokumentów dołączonych do sprzeciwu od nakazu zapłaty wynika, że powódka od urodzenia jest zameldowana na pobyt stały w O. przy ul. (...). Gdyby zatem pozwana należycie przygotowała pozew to ustaliłaby aktualny adres zamieszkania pozwanej. Nadto, należy zwrócić uwagę na zachowanie pozwanej już po wniesieniu przez powódkę sprzeciwu od nakazu zapłaty. W toku postępowania doręczono pozwanej odpisy orzeczeń, a także odpisy pism procesowych składanych przez powódkę oraz zawiadomienia o terminach rozprawy. Odpis sprzeciwu wraz z załącznikami, w tym dokumentami potwierdzającymi adres zamieszkania powódki, został pozwanej doręczony w dniu 8 czerwca 2015r., a więc jeszcze przed wyegzekwowaniem całej należności. Mimo tego pozwana nie wstrzymała się z podjęciem czynności egzekucyjnych, w szczególności nie złożyła wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu zakończenia postępowania rozpoznawczego. Tymczasem pozwana kontynuowała postępowanie egzekucyjne, mimo że wiedziała, że nakaz zapłaty utracił moc w wyniku skutecznego wniesienia sprzeciwu.

Zważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 126 § 2 k.p.c. gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Jak podnosi się w judykaturze jednym z warunków formalnych pozwu jest oznaczenie w nim aktualnego miejsca zamieszkania stron (art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 k.p.c.). Wymogu tego nie spełnia wskazanie jedynie miejscowości zamieszkania strony. Celem oznaczenia w pozwie miejsca zamieszkania stron jest zapewnienie skutecznego doręczenia im korespondencji z sądu, a to jest możliwe jedynie wówczas, gdy adres stron zostanie wskazany w sposób precyzyjny, poprzez podanie miejscowości, ulicy oraz numeru budynku, a w razie potrzeby także numeru mieszkania (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 listopada 2014r., I ACz 908/14, L.). Jak wskazano powyżej pozwana Gmina M. G. dysponując chociażby dostępem do danych zawartych w ewidencji PESEL miała możliwość ustalenia aktualnego adresu zamieszkania powódki i podania go już w pozwie. Nadto, należy zauważyć, iż powódka podała kontrolerowi aktualny adres zamieszkania (vide: kserokopia raportu kontrolera k. 4v akt Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I 1 C 1449/15). Podanie niewłaściwego adresu zamieszkania strony w pozwie stanowi naruszenie przepisu art. 126 k.p.c.

Nadto, zdaniem Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie pozwanemu winy. Z powyższych rozważań Sądu wynika, że pozwana wykazała się co najmniej niedbalstwem przy sporządzaniu pozwu i choć przy kontroli biletu powódka podała aktualny adres zamieszkania (O., ul. (...)) to pozwana w pozwie wskazała inny adres. Nadto, z chwilą doręczenia sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana posiadała już pełną wiedzę o niewłaściwym adresie w dacie złożenia pozwu, a także o skutecznie wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty, powodującym utratę jego mocy. Brak reakcji pozwanego na powyższe zdarzenia w postępowaniu egzekucyjnym wskazuje jednoznacznie na zamiar wyegzekwowania całości zadłużenia przed zakończeniem postępowania rozpoznawczego. Pośpiech pozwanej mógł być uzasadnionym tym, że wraz ze sprzeciwem powódka złożyła także zażalenie na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności i w związku z tym pozwana dążyła do zakończenia egzekucji jeszcze przed rozpoznaniem zażalenia powódki. Takie zachowanie pozwanego wskazuje na winę umyślną.

Takie bezprawne i zawinione postępowanie pozwanego doprowadziło nie tylko do wyegzekwowania całej należności objętej nakazem zapłaty, który utracił moc wskutek wniesienia sprzeciwu, lecz także do obciążenia powódki opłatami i wydatkami egzekucyjnymu, mimo że toczące się równoległe postępowanie rozpoznawcze ostatecznie zakończyło się oddaleniem powództwa.

W tych okolicznościach, uznając, że powódka wykazała wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej pozwanego, na mocy art. 415 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 847,99 zł tj. całą wyegzekwowaną od powódki należność, w tym także opłaty i wydatki egzekucyjne. Na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. od powyższej kwoty Sąd zasądził

odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku w sprawie I 1 C 1449/15 tj. od dnia 8 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie, tj. co do żądania zasądzenia odsetek za okres od dnia 26 lutego 2016r. do dnia 7 kwietnia 2016r. Sąd powództwo oddalił na mocy ww. przepisów stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. i uznając, że powódka uległa tylko w nieznacznym zakresie co do żądania odsetek, zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 42,40 zł, stanowiącą uiszczoną przez powódkę opłatę sądową od pozwu.

Natomiast kwotę 0,60 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.